

Vredništvo:

na Travniku št. 277. I. nadstr. (ono
akrbi tudi za razpošiljanje lista).

Prejemajo se za plačilo vsakora-
na znamenja tudi v neslovenskem
jeziku.

Plača se za vsako natisno vrsto
6 kr., če se oglasilo samo
enkrat, najmanj, če dvakrat, 8
kr., če trikrat, 10 kr. a. v. —
Povrh tega se vsak krat 50
kr. za štornjelij.

DOMOVINA.

LIST

posebno za primorsko-deželne, pa tudi sploh slovenske zadeve.

Izhaja vsak petek.

Naročnina s poštnino vrednata.
za celo leto 2 gold., za pol leta
1 gold.

Naročilna pisma in reklamacije
naj se pošiljajo vredništva.

Posamni listi se prodajajo v
Gorici pri bukvarji g. Šoharji
na Travniku po 4 soldo.

DEŽELNO - ZBORNE ZADEVE.

Iz Solkana blizu Gorice 8. marca *). — Videli
smo naše novoizvoljene poslance zbrane v deželnom zboru
v Gorici; udeležili smo se njegovih štirih sej, ktere
so po nekatere dni edna od druge ločene bile in je v-
saka komaj eno trenutke terpela. — Proti tomu bi se
nič reči ne dalo, ako bi naši poslanci brez odškodovanja
zadovoljni bili; ker so se pa proti našemu pričakovanju
in vkljub nekaterim obljubam, da se bodo stare preve-
like plače zmanjšale, vsa od starega zbora odločena
plačila natihoma poterdila; si vsak prav lahko misli,
da, ako bodo naši poslanci tako kropki, nam ne bo se
druzega kaj nadjati, kakor da bu, kot v šestih minulih
letih, vsak pošten mož lahko rekel: Naš zbor je
sam sebi dobro plačo poskerbel, za deželo pa malo si
prizadeval. — Mislim, da, ako jo vsak deželni ud kaj
tacega govoril, kakor jaz, ni družega povedal, kot golo
resnico, če pomislimo, da zborni ali deželni glavar vleče
vsako leto 2000 gold., odborniki vsak po 1200 gold.,
deželni tajnik, računar in denarničar po 1200 gold. brez
(več) družega denara, ki ga poslanci potegujejo. —

Poprašati bi se jih tedaj moglo, kje so pa dela
primerjena odločenemu denarju? — Poprašati bi se jih
moglo: Ali jim ni znan žalostni stan dežele, ali ne ve-
dó, kako mi s potom denar služiti in tudi večkrat la-
koti z otroci vred terpeti moramo, da z veliko drugimi
tudi tiste nam od zbora naložene prikladke plačujemo??
— Mislim, da večini naših slavnih poslancev je vse in
prav dobro znano; zaradi tega se želi in prav bi bilo,
da bi oni, kakor znajo z lastnim premoženjem prav do-
bro gospodariti in gotovo samo dobro zasluženo pošteno
plačevati, tudi z deželnim tako ravnali. In ako jim ni
več mogoče odločenih ali naloženih dokladov zljajšati,
naj saj vendar tak denar v očitno deželno korist ober-
nejo. Le tako bodo poslanci svojih volilcev zaupanje
opravičili, ter njih željam vsaj nekoliko zadostili. —
Matija Doljak.

Dodatek vredništva.

Kar je stari zbor govoril in delal, nahaja se od
besede do besede v stenografičnih sporočilih; presojalo
se je njegovo delovanje tudi v „Novicah“, „Umnem
Gospodarji“ in ne davnó v „Domovini“. Ljudje na-
vadno ne vedó ali ne pomislijo, da se zborovo delo-

*) Gosp. dopisnik je obče znan velik posestnik in rodoljub.
Sploh slovi tudi njegova priprosta odkritosrčnost. Ker smo prever-
jeni, da le iz poštesih nagihov piše, nismo hoteli odreči prostora nje-
govemu nastavku. Sicer pa smo ga prosili, naj bi nam dovolil, spis kaj
popraviti. „Nič“, pravi, „ene besedice ne.“ Pa vsaj obliko popiliti?
„Tudi ne, nič, čisto nič!“ Čepa šo, Marušič! smo si mislili; vidiš, vi-
diš, v kake zadregi si prišel kot vrednik in kot dež. zbornik! — Po
prijaznem pričkanji se le smo si prilobili pravico, samo slovnice
oblike, kolikor treba popraviti. Original še zmiraj hranimo. Vr.

vanje ne da soditi po javnih sejah in njih številu
in trajanju. Poglavitna reč so odsekovske seje (t. j. se-
je, ki jih za razne zadeve izbrani odseki ali komitati
tiste dni med eno in drugo javno občeno sejo navadno
po več dni in po več ur na dan imajo, in katerih od-
sekov poročniki morajo včasih veliko študirati, preden
svoje sporočilo složijo).

Kedar pa zbor ni zbran, takrat vsa opravila de-
želni odbor opravlja in ima vsak odbornik svoj pose-
bni referat (t. j. svojo vrsto opravil). Vsakteri svojo
reč popred doma preštudira, sporočilo v sejo prinese
(seje so navadno vsak petek) in v seji se reši dotična
zadeva, kakor večina sklence. Naš odbor reši okoli 2000
številik na leto. Nektere reči so sila važne in težavne.
Pomisliti je treba na dalje, da stari odbor, zlasti prva
leta, je imel veliko, veliko opraviti s prevzemanjem
opravil od vlade, in s tim, da je bilo treba ves urad
iz nova ustvariti. Znano je tudi, da je stari zbor plačo
odbornikov že enkrat znižal. Sicer pa — ne gledó na
gosp. Doljak-ov dopis — nismo sploh teh misli, da bi
se smelo zborovo delovanje samo po tem soditi, ali je
davkne doklade ali pa plače odbornikom in uradnikom
zvišal ali znižal. Zbor ima še mnogo nalog in dolžno-
sti, katerih spolnitev ali nespolnitev se ne da meriti
in soditi po stroških, ki jih on deželi prizadeva. —
Kar se novega zbora tiče, mora vrednik, kot zbornik,
molčati, kedar volivci govorijo, razun da, kar je o sta-
rem zboru rekel, sploh tudi o novem velja. Sicer pa iz
štirih sej, v katerih se niso skor kot formalnosti obra-
vnavale, ni moč še soditi, kakošno da bode zborovo
delovanje. —

KMETIJSTVO IN GOSPODARSTVO.

(Spisuje A. Pavletič.)

(Dalje).

Porečete, saj delamo ino skrbimo, kakor sta nas
oče in stari oče učila; saj se potimo, da več ni mo-
goče; pogosta suša, veliki dayki ino druge težave nas
tarejo in nam vse kazijo, nas v uboštvo pripravljajo. Pri-
jatelj med delom in delom je velik razloček, ino, da
suša tvoje pridelke kazji, vzrok si večidel ti sam s svo-
jim nespametnim gospodarstvom. Naši stari so bolj na
redkem v teh krajih prebivali; zemlja, ki so jo obdelo-
vali, kakor so znali, bila je novina in torej odpočita,
suša je le malo kedaj pridelke kazila, ker je veliko
gojzdov deželi hlad delalo in oblake nase vleklo. Ali
sedaj je vse drugači. Kjer jih je enkrat deset živelo,
moro jih sedaj sto in še več živeti; zemlja, ki je pri-
siljena brez počitka roditi, oslabela je, gojzdi ino gr-
movje je le redko, torej suhova, ktero s svojim neum-
nim oledelovanjem ino gnojenjem še pomnožujes (gmi-

ras) skoraj vsako leto pridelke kyari. Od vseh krajev se sliši: Slabo gre, ni več mogoče živeti. Da, resnično slabo gre, in še le slabše pojde, če ne bomo drugači gospodarili! Veliki davki, bolezen sviloprejk (kavalirjev), trti, krompirja in druge težave, ki nas večkrat zadevajo, so v rokah božje previdnosti velik spodbodek k napredovanju. Sila je, sila velika, da začnemo drugači, boljše gospodariti, da bodo dohodki stroškom kos, in se še kaj v skrinjico za neprevidno potrebo vtakne. Kakó se pa da to doseči? Zemlja se mora z *maščimi* stroški boljše obdelavati, in saditi in sejati je treba le to, kar je narurni lastnosti naše zemlje *primerno*. Treba je pa tudi dohodkom *novih izvirkov* poiskati in odpreti, kakor bi bili, postavim, umno obdelovanje vseh pustih mest, izdatnejša sadjoreja, vinoreja ino posebno vinstvo (napravljanje vina) čbelarstvo ino, kjer koli so kaki studenci, potoki ali večje vode, tudi ribštvo. Koliko je po našem Primorskem ino posebno v Istriji zanemarjenih krajev, ki bi, kakor se tiče, umno obdelovani, stoteren sad doprinašali; čbelarstvo je le malo znano, ino posebno se je čuditi, da naši Kraševci ino poljci svoje žlahtne paše naj večji del ptujim čbelam, ne samo iz Gor, ampak tud z Krajskega ino Koroškega prepuščajo in da ne zmenijo se za prigovor, da ljubezen pri samem sebi začne. Kar ribštvo zadene, je ono pri nas celó nova beseda. — Kako se ima na vse strani vse zboljšati in kako naj bi si naši ljudje nove izvirke dohodkov v prid obračali, bomo z Božjo pomočjo prihodnjič vse lepó bolj na tanko in po domače pripovedovali in razlagali, in sicer mislim, ljubi primorec, da ti bo naj bolj ustrezno, če ti bom narproj od tega govoril, kar je silnejše, potrebnejše in kar letni čas in druge okoljšine nasvetujejo. Za zdaj te le zagotovim, da mati zemlja je silno bogata, pa le spoštavati jo moreš s tim, da jo pridno in *umno* obdeluješ.

FRIULSKO.

Zemljepisno-zgodovinska črtica.

Med rokopisi tukajšnjega deželnega muzeja je eden prav čedno na pergament pisan, z barvanimi začetnicami in pozlačenimi lepotili, še popolnoma dobro ohranjen. Ta rokopis obsega zemljepis friulski. Nista sicer imenovana na njem ne pisatelj ne leto, kedaj da je delo pisano, vendar pa da se iz zapopadka toliko za gotovo posneti, da je moral biti pisatelj kak uradnik republike benečanske, in da je svojo knjigo v prvi polovici 15. stoletja spisal.

Dolgo nas je obhajala misel, ta manuskript priobčiti, kajti, kolikor smo mogli zvedeti, ni še nikjer natisnjen; toda, ker so nekatere reči v njem take, da bi se sedanji čas nad njimi lahko kdo spotaknil, spoznali smo za bolje, izpolnitev tega svojega sklepa za poznejši čas odložiti.

Za zdaj hočemo bravcem častite „Domovine“, ktere zgodovina mika, samo ob kratkem pokazati, kakó da je beseda „*Friulsko*“ v raznih časih razen pomen imela.

Ime „Friuli“ izvira iz latinske besede „Forum Julii.“ Juli Caesar je bil ukazal okoli l. 59 trem legijam, da naj v Ogleji (Akvileji) prezimijo, in je dal ne daleč od ondod napraviti nov „forum,“ t. j. nov trg, kteri se je po njem „Forum Julii“ imenoval. Vse drugače, kot Della Bona, dokazuje Manzano v svojih „*Annali del Friuli*“, da je stal ta Forogialio prav tam, kjer današnj *Cividat* (*Cividale*); tisto vprašanje pa, zavoljo ktere ga je bilo že mnogo prepira, ali je namreč to mesto tudi Caesar sam sozidal, ali pa ali ga niso bili utemeljili že podred Galci, je tudi on nerešeno pustil. Malo kateri kraj je toliko krát ime spremenil, ko ta. Za Ka-

rola Velicoga se je začel imenovati „*Civitas foro-Juliana*“, „*Oppidum foro-Julii*“ in „*Castrum foro-Juliense*“; l. 1015 se nahaja pod imenom „*Civitas fori Julii*“; proti koncu 12. stoletja, nahajamo imena „*Civitas Austria*“ in „*Austria Civitas*“, tudi „*Civitas fori Julii, quae dicitur Austria*“. Iz „*Civitas*“ je nastala friulska oblika „*Cividat*“ ali „*Cividat*“, ktero je pozneje lepoglasna toskanščina v glasomernejše „*Cividale*“ spreobrnila.

Imenovanje „*Patria del Friuli*“ prihaja od tod, ker so imeli kronikarji (letopisci) sreduje dobe navado, staviti pred ime kake dežele ali provincije besedo „*patria*“; in ta priimek se je pri našem Friulskom do današnjega dne ohranil.

Neznani naš pisatelj začinja svojo zemljepisno s poetičnim popisom, kako daleč se friulska okrajina razprostira, to je s tim, da določuje nje meje. Tisti čas pa, ko je pisatelj svojo ne le v zemljepisno-statističnem, temuč tudi v jezikoslovnem oziru mikavno knjigo pisal, namreč v prvi polovici 15. stoletja, ni imel več pred očmi Friul kot *politiško* pokrajino, ampak le kot *deželno* zemljišče ali okrajinski obseg (*landeschaftliches Territorium*) nekako v tistem smislu kakor se govori o *deželi* švabski ali turingijski, da si ni več *vovodine* švabske ali turingijske. Pisatelju našemu je Friuli deželno ime za tisto krajino, v kteri se govori friulski (furlanski, laški) jezik, ki je narečje italijanskega. V tom smislu se vjema ž njim tudi Erasmo di Valvasone, ktere ga izvrstna pisateljska delavnost spada v 2 polovico tistega (15.) stoletja. To kažejo to-le njegove vrstice, v kterih Friulsko, svojo domovino, tako-le popova:

Siede la Patria mia tra 'l monte e il mare;
Quasi Teatro, oh'abbia fatto l'arte
Non la natura, a riguardanti appare.
E'l Tagliamento l'interseca, e parte.
S'apre un bel piano, ove si possa entrare
Tra l'Meriggio, e l'Occaso, e in quella parte
Quanto aperto ne lascia il mare e 'l monte
Chiude Liquenza con perpetua fonte.

Friulsko v *deželnem* smislu je vse nekaj drugega kot v *politiškem*. Kot *dežela* ali okrajina obsega, Friulsko še dandanašnji ravno tisti prostor, ktere ga je že v prvih časih srednjega veka obsegalo, kajti furlansko narečje se ni ne čez svoje nekdanje meje znamenito razširilo, pa tudi za te meje ne skrčilo; kot *politiška* krajina pa se je, kakor so dogodki nanесли, mnogotero spreminjavalo.

(Dalje in konec prihodnjič)

LJUDSKE ŠOLE NA PRIMORSKEM.

Sled namena, ktere ga imajo in hočejo doseči *gledé* človeške, narodne in društvene omike, segajo ljudske šole tako živo v ves naš telesen in dušen blagor, da bode gotovo vsacega izmed nas mikalo zvedeti, kaj i koliko se je pri nas poslednja leta storilo za omenjene šole.

Naj najpred omenimo, da je izreklo veleslavno državno ministerstvo posebno svojo zadovoljnost z napredkom ljudskih šol goriške, tržaške, poreške in krške (veljanske) škofije v šolskem letu 1865. — Skušalo se je ustanoviti po teh škofijah čedalje več šol i storilo se je, kar se je dalo, da so se povzdignile vže ustanovljene na stopnjo, na kteri bi v vsakem oziru čedalje bolj koristile. V *enem samem letu*, se je napravilo 34 *novih rednih šol*, kar bode z drugimi napravami ved gotovo obrodilo dober sad. Naprave, ktere je razglasilo c. kr. namestništvo z rešitvami sporočil velečestitih konzistorijev i c. kr. okrajnih uradov vred, namerjajo odpraviti vse tiste napake, ktere se še tu pa tam nahajajo, in kažejo jasno, da dobro pozna namestništvo dušne i npravne potrebe kronovin, ktere zastopa. Slavno ministerstvo pa vselej rado podpira nasvete, o kterih sodi, da bodo na korist poduku in odgoji ljudske mladeži.

b. Raznotere.

— 26. febr. je umrl v Št. Petru (pri Gorici) g. Ferd. grof. Coronini podčastnik v armadi, Nj. eksc. g. fem. Iv. grofa Coronini-a brat, 69 let star; bil je od mladih dni bolehen.

— Po hudi burji, ki nam je par dni nagajala, nas je potrosila pepelnica (6 t. m.) s snegom, ki je pa po dolinah že skopnel.

— 27. febr. o polnoči je šlo skoz našo goriško postajo truplo avstr. nadvojvoda Stefana, ki je bil do punta 1. 1848 palatin (cesarjev namestnik) na Ogerakem. Stanoval je od tistih mal zmiraj zunaj Avstrije. Umrl je po dolgem bolehanju, na južnem francoskem Primorskem v Mentone-u. Peljali so ga v Budo. —

— 2. marca je bila pri e. kr. okrožni sodnji v Gorici prav mikavna in podučivna končna obravnava s *dvema sleparjema*, svakoma iz Renč (blizo Gorice), ki sta pred 2 letoma s Bricev iz Kozano za kakih 240 g. ogoljufala. Sp. iz R. jim je vtepel namreč v glavo, da zna *hudiča klicati in zarotovati* in jim je obečal zaklad (šac) na velikih Rojah zakopan. C. pa (rojen v Kronbergu, oženjen v Renčah) pod krivim imenom Miha Špik iz Radoljca je bil po dnevi Sp. ov. znanec in tovarš, po noči pa, kadar so hodili po zaklad, je bil on hudič. Sp. je napravil Brice, da naj ukupijo od Špika za 100 gold. neke skrivnostne rotivne bukve, v katerih so bile po latinski rotivne besede (formule), kakor, postavimo: „Ego constringo tibi (sic)... itd. Tudi dva okrogla kamenčka sta usilila goljufa Kozancem za 60 gold. Ta kamna so morali med zarotovanjem v ustih imeti. — Enkrat so ubogi Brice oba goljufa cele 4 mesce v Gorici vzdrževali, da so hodili po noči na Roje. Toda, ali ni bil ugoden dan, ali je prava ura (polnoči) že odbila itd.; vsakrat je bil kak zadržek, da jim je h...š zaklad unesel. Obsojena sta sleparja vsak na *osem mescev v ječo* in nista apelala. (Znabiti, da prinesemo o svojem času vso to obravnavo Vr.)

— Nj. eksc. gosp. Ernest baron Kellersperg, naš e. k. primorski namestnik v Trstu, je prestavljen na imenitejše mesto, v Prago. Včeraj (7. t. m.) zjutraj je Trst zapustil in odpeljal se z brzovlakom čez Dunaj na svoje mesto. Mi Primorci smo ga prav radi imeli in homo ga brž ko ne jako pogrešali. Slovencem je bil prijazen, za blagostanje njihovo, duševno in materijalno, ves vnet; priča temu skrb njegova za zboljšanje šol in za pogozdovanje Krasa. Znal je tudi slovenski. Bog daj, da bi se pod njegovim poglavarstvom vlada s Čehi porazumela!

POLITIŠKI OGLED.

Nar. važnejša dogodba preteklega tedna v Avstriji je, da je sv. cesar po nasvetu ministra Beusta s posebnimi patenti (od 2672 in 173) tri deželne zborove razpustil; češkega namreč, moravskega in kranjskega; češkega zato, ker — kakor smo že unkrat povedali — je hotel poprej zvedeti odgovor cesarjev na adresu, ki so jo imeli na Dunaj poslati in v kateri so marsikaj vgovarja zoper po februarjem reskriptu t. l. sklicani državni zbor in zoper sedanjo notranjo politiko sploh, sicer pa tudi z gorkimi besedami povdarja vdanost in zvestoba do presvetlega cesarja. Ker se pa češkega zbora želje in tirjatvo ne vjemajo s tim; kar sedanja dunajska vlada hoče, se je zbor 27. febr. razpustil. V Brnu so sicer za državni zbor volili, ali v adresi so izrekli zavarovanje (protest) zastran pravice deželnemu zboru podeljenih, opirajo se na še zmiraj veljavne cesarjeve diplome in patente, pred najnovejšim reskriptom (4. febr. t. l.) izdane. *Ljubljanska* *adresa* noče spoznati na 18. dan t. m. sklicanega državnega zbora za *ustavnega* in zatorej, da nima pravice zatrdno kaj skleniti o tistih rečeh, ki so v reskriptu 4. febr. našete, zlasti pa

da ne gre, da bi on *ustavo prenavrejal*. Voliti pa poslanec za na Dunaj je bil zbor pripravljen. Toda ni prišlo do tega, ker je bil 4. marca razpuščen. Pri tej priložnosti se je zopet pokazalo, kako globoko je vkoreninjena v slovenskem narodu vdanost do presvetlega cesarja. — V vseh 3 deželah, kjer so zbori razpušeni, bojo se ve da, nove volitve. Na Kranjskem bodo 26, 27. in 28. t. m. — V sled tega se bodo državn. zbor. odložil. — Vsi drugi deželni zbori so volitvo za državni zbor redno opravili. — Uni teden se je klatil blizo naših Italijansko mejb Garibaldi; 1. marca je bil v Vidmu, pozneje tudi Palmi. Obhodil je pol Italijo; povsod so ga sprejemali kakor kralja. Glavni namoh tega potovanja je, da obidujejo ljudi za prihodnje volitvo za v ital. državni zbor (parlament). V vsakem mestu je ljudi ogovoril in v teh svojih govorih tudi vselej vedel kaj sprožiti o grškem puntu na otoku Kandiji; da je že nina tjo poslal vpernikom na pomoč; da znabiti tudi on sam tjo pojde itd. (O puntju na Kandiji in o „orientalnem vprašanju“ sploh prihodnji teden kaj več. Vr.)

RAZNE VESTI.

(Zguba avstrijske armade v lantski vojski.) V dr. Hrtensfeldovem „öferr. Militärkalender“ nalajamo v prvo spregledno sustavljeno, koliko mož da je naša armada l. 1866 zgnbila. Vseh skupaj je zgnbila avstrijska armada brez častnikov (oficirjev) 71 tavežent in 267 mož; 9 tavežent 671 je ogjalo mrtvih, 24 tavežent in 69 ranjenih in 37 tavežent in 600 so jlu je pogrešalo. Od teh jlu spada k severni armadi, ki se je na Českem (Pemskem) s Prusi bojevala, 62 tavežent 797 mož (namreč, 8,484 mrtvih, 19 tavežent 896 ranjenih in 34 tavežent 417, pogrešanih); k južni armadi (v Italiji) in k brodivju (na barkah) jlu spada 8,470 (namreč, 1187 mrtvih, 4,200 ranjenih in 3,083 pogrešanih.) V bitvi pri Travenavi je znašala zguba 3590, pri Skalici 11,646, pri Jičianu 2,593 pri Kraljičinem gradu 37,919, pri Blumenavi 486. —

Kmetovavcem na znanje!

V zavoda za primorske gluho-neme (pri muticah) tu v Gorici je na prodaj vsih sort požlahtjenih sadnih drevces po prav nizki ceni od 30-45 n. kr. in skoreninjenih trt (bilit) po 8 gold. in pol sto. —

Gospodarji, kateri mislijo resnično zboljšati svoje vinograde, naj ne zanemarijo te lepe priložnosti.

Tujci v Gorici:

Pri „5. kronah“ 2672 G. Cornel Maseal, e. k. svetovayec, iz Merana; Martia Ghesmart, kupec, s Angleškoga; 2772 Bernard Mayerhovek, s Dunaja; Sigm. Mayr, kup. z Dunaja; Rudolf Mariotti, inžinir, z Dunaja; Ernst Negri, popotnik, z Dunaja. — Pri „zlatem levu“ 2672 Franc Kofol, posestnik, iz Tomina; Leop. gr. Strassoldo, iz Strassolda; Franc Pletz, kup., iz Matibora; Avg. dr. Olivo iz Ajdovšine; 2773 Alojz Filiputti, posestaj, iz Palae; Jož. Berger, c. k. uradnik, iz Tomina; 373 Mih. Carafano (?), posestn., iz Tomina; Franc Federico, kup., iz Tomina; Karol Erlbeck, kup., iz Prage. — Pri „zl. angelu“ 173 E. Posačić, c. k. slotnik inženirski, iz Pele; Pl. Müller, kup., iz Trsta; Karol Morovič, kup., iz Pěšta; Al. Fell, kup., iz Gradca; G. Baldi, posestn., iz Aleksandrije; 273 Saroll, pos., iz Carigrada; Ernest Borgia, kup., iz Pariza; Lud. Visižini, kupč. opravilnik iz Benetek. — Pri „Marzini“ 2672 Dionizi grof Strassoldo, iz Strassolda. —

Borsni kurs na Dunaji 6. t. m. — Metaliques 01:60; narodno posojilo 71:90; London 127:75; Brebro 125:75; cekini 6:2.

Loterijske številke zadnjic vzdignjene: Na Dunaji 27. febr. 10, 58, 80, 77, 30; v Trstu (6. marca) 34, 73, 65, 4, 80. — Prihodnje vzdigavanje na Dunaji 13., v Trstu 16. marca t. l.

„Listnica vrednosti.“ G. N. T. na D. Vaš dopis priobčimo dragi pok; moramo mu dolga razlago dostaviti, da bodo dotične razmete tudi prostejim bravoča razumljiva.